

DOMOVINA

...jskih Nemci
...vo do slovenske

...ig in ...vakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petiti-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krona, za četr let 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Poziv!

Kolegi krilatega kolesa, bratje Slovenci!

Bliža se čas dopustov in mnogi izmed Vas se podaste na potovanje; izvolite si, kolegi slovenski, tudi našo zlato slovansko Prago ciljem svojih potov.

Češki Vaši kolegi osnovali smo si tu društvo ne le v obrano svojih existenčnih, ampak tudi svojih narodnih pravic. Društvo naše šteje po kratki dobi svojega dosedanjega obstanka že 2000 članov, izdaja svoj samostojen list ter ima 12 podružnic po Češkem in Moravskem. Sedež društva je v naši majki Pragi, Jungmanova tř. č. 2.

Pridite, kolegi, tekom dopusta med nas, da oživé med nami prijateljske in bratske vezi, sprejmemo Vas s pravo slovansko gostoljubnostjo in radi Vam pojedemo v vsakem oziru na roke, da spoznate krasote naše slovanske Prage. Naznanite nam poprej svoj prihod in prepričajte se, kako boste z odprtimi rokami sprejeti od svojih čeških bratov krilatega kolesa.

Nazdar! Na svidenje v Pragi!

V Pragi, dne 19. malega srpana 1904.

Društvo čeških železničnih uradnikov
v Pragi.

Klong-Ji-Sib-Soung, 25. maja 1904.

Glas iz Sijama.

Vsak narod in kraj ima nekako karakteristiko in tako tudi sijamski; od dne do dne spoznavam bolj njega značaje, njega dejanje in nehanje in kako bi tudi ne, saj bivam med njim, zunaj v naravi, proč od vsake civilizacije, s kojo me vežejo edino le poročila, katera sprejeti kakor oddati na približno tri dni oddaljeno pošto v Klong-Rangitu mi je mogoče le tekem vsakih štirinajst dni.

Čestokrat se čuje, da je družinsko življenje pri Siamcih na boljši stopnji kakor pri drugih narodih jugoistočne Azije ter bližnjih otokov, kakor Borneo, Celebes, Sumatra itd. S takimi poročili stojim jaz vendar nekoliko v nasprotju, kajti na podlagi lastnih opazovanj moram reči, da je družinskemu življenju v Siamu pred vsem potrebno primerne reformacije, ravno tako kakor pri marsikaterem drugem tukajšnjem narodu. Seveda se ne dogaja med njim otrokomor ali enaka nečloveška početja, vendar je tukaj drugo „barbarsko“ dejstvo doma, ako smem ta izraz rabiti. Hišni oče ima popolno oblast nad vsemi udi svoje družine in zato se mnogokrat dogodi, da proda ta tega ali onega, čisto celo sebe in svoje v sužnost bodisi začasno ali za zmiraj; to se zgodi navadno tedaj, ako je ta zabredel v dolgove, iz katerih se ni mogel več rešiti. Znan mi je celo slučaj, da je neki Siamc, Kot-Bida po imenu, prodal svoje potomce v sužnost sosedu, kateremu je bil dolžan. Seveda je velika sramota imeti sužnje sorodnikom.

Interesantni so različni načini praznovanja; isto se pojavlja v podobi različnih ceremonij, navadno v svrhu odvrčanja hudega duha, v čemer kažejo Siamke posebno nadarjenost. Tako kurijo n. pr. pri porodu zraven dotične žene tekem večih tednov neprenehoma — seveda vkljub tropični vročini. In jaz mislim,

da ta na tak način še vzvišena vročina bolni ženi nikakor ni v olajšavo bolečin — in dogodi se čisto, da zgori mati otrok in uta, v koji ležita. — Ako je nadalje v družbi kdo umrl, tedaj skušajo Siamci na vsakovrstne načine premotiti hude duhe, in če pa treba odnesti mrliča iz ute, tedaj se ne sme to zgoditi nikdar skozi navadni vhod, ampak skozi neko v steno vdrto luknjo, zato da duša umrlega vhod pozabi in torej poznejše čase ne straši in nadleguje še živih sorodnikov. Ta dva načina praznovanja sem opazoval z lastnimi očmi in sicer prvega v vasi „Suri-Sak“ ob Klong-Sib-Paetu, a drugega šele pred nekoliko dnevi v okrožju moje zadnje pozicije ob istem Klongu.

Pri boleznih, koje provzročajo vedno neki dotičniku neprijazen duh, pomagajo čarobnije več kakor bodi si to ali ono zdravilo, in le „bonce“ (budistiški duhoven) jo zamore odstraniti na neki skrivnosten način; zadnji zamore tudi s pomočjo nadzemskih moči odkriti vsako tatvino, on ima nadalje čarobna mazila proti smrtonosnim ranam, streli itd. O takih bedarijah bi se dal pisati celo velih almanah. Da še verujejo Siamci na srečne in nesrečne dneve, skoro da ni treba omenjati, manj znano je vendar to, da ne sme biti v njih stanovanju nobena reč v paru, recimo luknje, vhodi, stopnice, prostori za bivališča itd., vsakokrat sme veljati le število ena, tri itd. Tako bi imel tukaj stavbeni mojster izvrševati razun tehnične še tudi drugo težko nalogo, kajti razun ravno omenjenih zahtev je še treba marsikatera druga kabalistična pravila jemati v poštev. Toda Siamc na deželi ne potrebuje evropskega stavbenega mojstra, v malo dnevih si je že naredil iz bambusovih stebel na kakem vzvišenem teritoriju na v to svrhu skupaj nanošeni zemlji (radi povodnji do 1 m visoko) ali celo na preprostih stebrih okvir, kojega je pokril s palminim listjem: za steno pa je pri tem porabil navadno vsakovrstno širokolistnato tropično travo. Čudil sem se pred par tedni, ko je ob Klong-Sib-Paetu tekem petih dni stala taka sijamska kočica. Ko sem šel prvokrat mimo dotičnega prostora, videl sem ležati na obrežju le nekoliko bambusovih stebel, kojih posestnik je ravno zažigal poldrugi meter visoko travo; ko sem za pet dni prišel zopet tamkaj mimo, stala je že originalna kočica, kakor iz zemlje zrastle.

Posebno svečanost obhajajo Siamci ob času „obrezovanja las“ pri otrokih. Do petega leta ne nosijo deca nobenih las, potem jim puste starši spredaj na temenu rasti kito, (ostali del glave je še tudi sedaj obrit), ki je čisto z leseno iglo dično zataknjena ter tuintam s cveticami ali čim drugim okinčana; razun tega še nosijo otroci tudi na nogah in sicer nad gležnjem, ubožnejši kostan, premožnejši srebrn, približno 1 cm debel okov — in ves ta kinč se vjema kaj lepo z zagorelimi polnimi telesci dece tega naroda. Povprek pa moram reči, da sem videl tekem potovanja le pri malo narodih tako ljubko deco kakor sem jo našel ravno tukaj, če tudi odrastlim, posebno ženskam ne morem na noben način pripisovati te prednosti, kljub temu četudi jih potovalec Mouhot imenuje krasotice. Ko ima sijamski otrok nastopiti mladeniško ali

dekliško dobo (navadno v osmem ali devetem letu), tedaj se mu odreže ta kita, pri čemer se pojavljajo različne ceremonije; „bonci“ pojo vsakovrstne božanske napeve in omivajo sedaj že okinčanemu mladeniču ali deklici glavo s posvečeno vodo; sorodniki mu podajajo vsakovrstna darila itd., sedaj se kadi, grize „betel“ in tabak, uživajo velike porcije riža ali „kuri-ja“, to je neke mešanice iz vsakovrstnega mesa, riža in drugih za Evropejca skoro nevžitnih pridatkov.

Zadnje tedne se je v naravi pričelo živahno gibanje, deževje se množi od dne do dne in voda narašča v rekah in potokih, marsikatera nižje pokrajine so že do pol metra pod vodo. Ni ga skoro dneva, da nebi imel prebresti po več kilometrov na široko že pod vodo ležečih planjav, katere še značijo le iz vode moleče trave. Takemu korakanju seveda ne morem pripisovati nobene ugodnosti; voda, nasičena z vsakovrstnimi rastlinskimi in drugimi snovmi, povzroča po telesu nekak srab; nadalje pa se nahajajo povsod brezštevilne pijavke, ki nas nadlegujejo neprenehoma. Vsak trenotek jih je treba trgati od telesa in dogodilo se mi je že večkrat, da sem si prinesel pod obleko po dva taka neprijetna gosta domov, nevedoč, da sta srkala mojo kri.

Ker pa mnogokrat radi povodnji ni mogoče spoznati naprej, kje je potok ali globlja jama, zato se na izletih seveda ta ali oni čestokrat protivoljno pogrezne. Težje pa je korakati po takih pod vodo ležečih krajih, kjer so hodili pred kratkim sloni, kajti njih stopinje so navadno globoke (jaz sem meril slonove stopinje, ki so bile do 45 cm globoke in 50 cm v premeru na precej suhi zemlji). To je vzrok, da v takih slučajih izpodleti skoro vsaka druga stopinja in dotičnik pade kakor je dolg in širok. Še neugodnejši kakor to pa je korakanje po krajih, ki so bili za časa suše močvirnati. Tukaj je navadno površje prepreženo z vsakovrstnimi travnimi koreninami in drugimi tvarinami dotične narave. To je tako rekoč neugoden most, ki vodi od ene strani na drugo in tuintam smo prišli živahno gibaje se po njem srečno na nasprotno stran, toda večkrat smo imeli s takimi naravnimi naredbami le spako, kajti tupatam se pretrgajo spona in dotičnik se udere globoko v pal, iz katere mu morajo navadno pomagati tovariši to se je zgodilo mojim ljudem, kakor meni samemu. Še pred dvema tednoma sem padel doprs v tako mešanico in lezel sem še vedno globlje, tako da sem bil kmalu do glave v njej. Sam si nisem mogel pomagati, le s pomočjo mojih ljudi bilo mi je mogoče se rešiti iz tega neprijetnega položaja in sicer na ta način, da so mi dali bambusovo palico, za katero sem se močno prijel, da so me potegnili h kraju. Nepopisljiv je čut, ki prevzame v takem položaju človeka in grozen smrad, ki izvira v globčini vpliva nekako omotno na dotičnika.

Toda za prijatelja narave so vse take in enake neugodnosti ničevne in malenkostne, ako zna, da najde na drugi strani zopet dično vodeno površje, iz katerega moli mnogobrojna trava, med koje razprostirajo velike „regije“ podobne cvetlice svojo srčasto, do pol metra in še bolj

bitki ranjen tudi admiral Togo. Japonci molče trdovratno tako o porazu na kopnem, kakor na morju, toda resnica je, da vlada v Tokiju velika vznemirjenost in da je mestni zbor odložil priprave za slavnost padca portarturške trdnjave na nedoločen čas.

„Lokalanzeiger“ poroča iz Tokija, da si je ruska armada po poročilih iz Čifua s pomočjo mornarice prisvojila zopet vse pozicije, katere so preje že zavzeli Japonci.

„Berliner Tagblatt“ priobčuje brzojavko, da so nedavno Japonci spravili vse svoje težke topove na pozicije in so se skrbno pripravljali na splošni naskok na Port Artur. Med tem pa je vdrla ruska posadka iz trdnjave, porazila Japonce in vzela njihove pozicije. Japonci so imeli ogromne izgube.

Po poročilih „Novega Vremena“ iz Liaojanga so Japonci v ponedeljek 11. t. m. res izgu bili pred Port Arturjem okoli 30.000 mož. V Liaojangu vlada splošno prepričanje, da se bo moral general Oku v najkrajšem času umakniti na jug, da opomore japonski armadi, oblegajoči Port Artur, ker je sicer v nevarnosti, da jo Rusi popolnoma uničijo.

Po poročilih iz Petrograda je ruska križarka „Novik“ vdrla iz portarturškega pristanišča in odplula proti Vladivostoku.

London, 16. julija. O položaju pri Port Arturju še vedno ni nikakih zanesljivih poročil. Danes prijavljajo nekateri listi brzojavko, da je japonsko brodogradništvo včeraj zopet bombardiralo Port Artur, a uradno ta vest še ni potrjena.

Petrograd, 16. julija. Danes zjutraj je izšlo uradno naznanilo, da so Japonci zasedli Inkov in da so Rusi brez boja zapustili Njučvang.

London, 16. julija. Rusi so brez boja zapustiti Njučvang in v pristaniu nabajajočo se malo vojno ladjo „Sivuč“ potopili.

London 16. julija. Dopisnik „Expressa“ poroča: Armada generala Nodzu, ki je tako močna kakor Okuova armada ali pa še močnejša, gre od vzhoda proti železnici, dočim prodira Kuroki s petimi divizijami proti severu, da se polasti železnice ter onemogoči Rusom umikanje. Japonci imajo močno topništvo, baje imajo v Mandžuriji 600 topov. Okuovo armado cenijo na 65.000 mož s 245 topovi, Nodzovo na 80.000 mož s 180 topovi in Kurokijevo na 105.000 mož z 226 topovi, dočim ima Kuropatkin 115.000 mož z 200 topovi.

Petrograd 16. julija. Kozaški poročnik Steinger, ki je prišel iz Port Arturja v Dačičavo, je pripovedoval, da se nahaja japonsko brodogradništvo med trdnjavo in Daljnem. Razporeženje ruske vojske v Port Arturju je izvrstno.

Petrograd 18. julija. General Samsonov je dne 11. t. m. ustavil Japonce, ko so prodirali na Inkov. Japonci so v tem boju izgubili več sto mož. Rusi bombardirajo utrdbе, ki so jih Japonci napravili v Kajčov. Kaže se, da je voj generala Nodzu, ki se naslanja na Kakušan, dobil ukaz prodreti skozi ruski centrum.

Petrograd 18. julija. General Kuropatkin se ne loti nobene bitke, dokler ne dobi zadosti topničarstva.

London 18. julija. Iz japonskega vira se poroča, da za prihodnje dni ni pričakovati na skoka na Port Artur. Maršal Oyama, ki se je z dvema divizijama izkrca v Daljnem, bo sam vodil naskok na Port Artur.

Loterijske številke.

Dunaj, dne 16. julija 1904: 37, 69, 57, 13, 41.
Gradec, „ „ „ „ 16, 14, 63 80, 35.

(321) 2-1 Prodajalka

v trgovini z mešanim blagom želi že večletno službo menjati. — Trvdke z mešanim blagom (mogoče filijale) na deželi ali v kakem trgu naj se obrnejo na naslov M. B. 174, poste restante, Celje.

Kobila

(322) 2-1

rdečkasto-bele barve, štiriletna, 15 2/3, pesti visoka, garantirano brez napake, po lipicanskem žrebcu, vozi eno- in dvovprežno, zelo postavna, krotka in varna, je naprodaj. — Vpraša naj se v upravništvu „Domovine“.

†

Tužnim srcem javljamo podpisani žalostno vest o smrti svojega iskreno ljubljenega, predobrega očeta, brata in svaka, blagorodnega gospoda

Frana Kočevarja

veletržca z vinom in posestnika, čast.
občana trga Središče

kateri je danes ob 10. dop. po kratki in mučni boleznii v 67. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Zemski ostanki predragega rajnika se bodo svečano blagoslovili v ponedeljek, dne 18. julija ob 4. uri popoldne v hiši žalosti, Elizabetina ulica št. 25, in se potem pokopljejo v družinski rakvi na mestnem pokopališču.

Sv. maša zadušnica se bo berala v torek dne 19. julija ob 10. uri dop. v frančiškanski župni cerkvi.

Maribor, dne 16. julija 1904.

Katarina Kočevar, Elizabeta Petovar roj. Kočevar, sestri. Leopold Petovar, svak. Marija Kočevar, hči. Lovro Kočevar, Ivan Kočevar, brata. Marija Kočevar roj. Mravlag, Ana Kočevar roj. Zadravec, Julijana Kočevar roj. Sinko, svakinje. (320)

Prvi spodnještajarski spedijski, komisijski in transportni zavod F. Pellé v Celju

se priporoča za prevzete vseh v to stroko spadajočih naročil.

Kulantna postrežba. Zmerne cene.
Vkladanje blaga in pohištva itd. v suhih, za-
varovanih shrambah. (319) 5-1

Dva trgovska učenca

(318) 3-1

pridna in iz poštene hiše, sprejmeta se takoj pri tvrdki Andrej Golob, Koprivnica, Štajarsko.

V najem vzamem

gostilno v dobrem kraju in dobro vpeljana mesarijo. Najemnino plačam naprej. — Po-
(296) nudbe upravništvu „Domovine“. 8-5

Prodaja hiše

Občina NOVACERKEV proda svojo hišo št. 25 v Novicerkvi. (313) 3-2

Hiša je jako lepa in ima za vsako trgovino in obrt sposobne prostore. Pri hiši je velik vrt in trata. Cena in podrobnejši plačilni pogoji se poizvejo pri županstvu v Novicerkvi.

2 čevljarska pomočnika

dobita stalno delo pri Cvetku Pičko, čevljarskem mojstru na Suhi, pošta Labod, Koroško. — Slovenci imajo prednost. (315) 2-2

Mlinarskega pomočnika

sprejemem prvega septembra. — Plača po dogovoru. Stefan Lešnik, posestnik valjčnega mlina v Framu pri Račah. (317) 2-2

S parno silo obratovana

tovarna za glinske izdelke v Račju

priporoča svojo veliko zalogo vsega v njeno stroko spadajočega blaga, kakor:

zidne opeke, izdelane z roko ali pa na strojih, votle zidne opeke, opeke na oboke, lončenih cevi za drenažo, na strojih izdelane strešne opeke, patentirane zarezne opeke, plošč za tlačenje itd. (255) 16-7

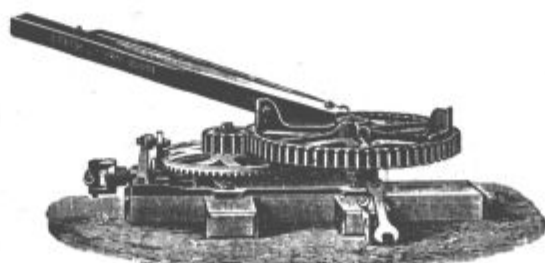
Blago izvrstno, ker napravljeno iz najboljših, s stroji obdelane gline; cene nizke.

600 hektolitrov

najfinejšega vina ima naprodaj graščina Dugoselo pri Zagrebu. V kraju je železniška postaja. (275) 15-8

Kje?

Le pri „Merkur-ju“ trgovina z železnino, P. Majdič, se kupijo najboljši poljedelski stroji,

mlatilnice

vitelji, slamoreznice itd. Bogata zaloga **traverz** in železniških šin, železa

za vezi, cimenta, vodovodnih naprav in cevi in vsakovrstnega, v železninsko stroko spadajočega blaga.